

Πβ. Διηγ. παιδιόφρ. στ. 591 (ἐκδ. GWagner σ. 161) «ὥσάν ἐσέν κακότυχον, μωρόλαλον βοδάκιν».

1) Μικρὸς βοῦς κοιν. Συνών. βοιδέλλι, βοιδό-
πουλλο, βοιδούδι, βοιδούλλι. 2) Βόιδακας 2, ὁ ἰδ.,
κοιν. 3) Πληθ. βοιδάκι, παιδιὰ καθ' ἣν τὰ μέλη τῆς
ἡττημένης ομάδος δέχονται εἰς τὴν ράχιν τῶν τὰ μέλη
τῆς νικητρίας Σάμ. 4) Τὸ ἔντομον μελολόνηθη ἢ κοινὴ
(melolontha vulgaris) Ἄνδρ. Κύθν.

Ἡ λ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Βουάκι καὶ Βουάτοι καὶ ὡς το-
πων. Κάμπ.

* βόιδακλας ὁ, βούδακλας Μύκ. βούακλας Ρόδ.
βούακλος Ρόδ. βούδακλος Χίος.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βόιδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκλας, παρ' ἣν καὶ -ακλος.

Μέγας βοῦς. Συνών. βόιδακας, *βοιδάνος, βόι-
δαρος.

βοιδαλαῖς ὁ, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι. Ὁ μεταπλασμός διὰ τοῦ -αλαῖς
κατὰ τὸ συνών. μπουνταλαῖς.

Βόιδακας 2, ὁ ἰδ.

βοιδαλειψέα ἡ, Εὐβ. (Αὐλωνάρι.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ *ἀλειψέα < ἀλείφω.

Τὸ μέρος τῆς κόμης τὸ φερόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου
πρὸς τὰ ἄνω (κατὰ μεταφ. ἀπὸ τῆς πώας, τὴν ὁποίαν ὁ
βόσκων βοῦς κατακλίνει ὑγραίνων διὰ τῆς γλώσσης του).
Συνών. βοιδόγλειμμα, βοιδογλειψιά, βοιδογλειψιά,
βοιδολειψιά, βοιδολειψιά.

βοιδάλετρο τό, Πελοπν. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἀλέτρι.

Ἀροτρον συρόμενον ὑπὸ βοῶν.

* βοιδαλιὰ ἡ, βουδαλιὰ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι κατὰ τὸ σκορδαλιὰ.

Βόειον κρέας.

βοιδάλογα τά, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἄλογα.

Βόες καὶ ἄλογα μαζί: Ἄσμ.

Ἡῦρα κοπάδια ἀλόγιστα, βοιδάλογα ἀγέλες.

βοιδάμαξα ἡ, σύννηθ. βοδάμαξα σύννηθ. βοιδά-
μαξο τό, πολλαχ. βουδάμαξον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἀμάξι.

Ἀμαξα συρομένη ὑπὸ βοῶν. Συνών. ἀραμπᾶς 1.

* βοιδάνος ὁ, βουδάνος Πόντ. (Τραπ.) βουδᾶνος
Πόντ. (Τραπ.) βουδανὸς Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) βουδᾶνὸς
Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῶν καταλ. -άνος -ᾶνος,
αἰτινες ἀπεσπᾶσθησαν ἀπὸ τὸ κοτζαμάνος καὶ πεζιρ-
κᾶνος ἐκ τῶν Τουρκ. kocaman = μεγαλόσωμος καὶ
bezirgân = πραγματευτής. Ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀρχ.
Πόντ. 12 (1947) 60. Ὁ τονισμὸς τοῦ βουδανὸς κατ' ἀνα-
λογίαν τῶν εἰς -ανός.

Μέγας βοῦς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐκόδευεν τὸν βουδανὸν καὶ κουβαλεῖ λιθάρα
(ἐκόδευεν = ἔξευξε) Τραπ.

Ἀν ἀποστέκ' ὁ βουδᾶνόν, κρούγ' ἄτον τῶν τσιπουκῆας
(τῶν τσιπουκῆας = κτυπήματα βέργας) αὐτόθι. Συνών. βόι-
δακας, *βόιδακλας.

βοιδαράκι τό, ἀμάρτ. βοδαράκι Κῶς.

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. βοιδαράς ἢ βοιδάρις.

Παῖς βουκόλος. Συνών. βοιδαρέλλι, βοιδοσκαροῦδι.

βοιδαράς ὁ, Πελοπν. (Καλάμ. Μεσσ.) βοιδαράς
Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς καταλ. -αράς.

1) Φύλαξ ἀγέλης βοῶν, βουκόλος ἐνθ' ἄν. Συνών.
ἰδ. ἐν λ. βοιδάς. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βουδαράς καὶ
ὡς παρωνύμ. Θήρ. 2) Μετων. ἄνθρωπος δύσνους, εὐή-
θης Πελοπν. (Καλάμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. βόιδακας 2.

βοιδαρέλλι τό, ἀμάρτ. βοιδαρέλλι Δαρδαν. (Κα-
λαφατ.)

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. βοιδαράς ἢ βοιδάρις διὰ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Βοιδαράκι, ὁ ἰδ.

βοιδάρις ὁ, Ἡπ. βοιδαράς Μακεδ. βοδάρης
ἀγν. τόπ. βουδαράς Μακεδ. β'δάρ' ὁ θάσ. βουάρις
Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Βοιδαράς 1, ὁ ἰδ.

βόιδαρος ὁ, Πελοπν. (Κορινθ. Λάστ.) βούδαρος
Κρήτ. βόδαρους Μακεδ. βούδαρος Κρήτ. Σῦρ. Θηλ.
βουιδάρα Κρήτ Σάμ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βόιδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αρος.

1) Μέγας βοῦς ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βόι-
δακλας. 2) Μετων. ἄνθρωπος εὐήθης, βλάξ Κρήτ.
Πελοπν. (Κορινθ.) Συνών. βόιδακας 2.

βοιδάς ὁ, Μακεδ. Πελοπν. (Κορινθ. Τριφυλ.) Τήν.
κ. ἄ. βουδάς Εὐβ. βουγδάς Σίφν. βοᾶς Ρόδ. βούι-
δας Μύκ. Θηλ. βουιδού Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόιδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλή-
ξεως -ας.

Α) Κυριολ. 1) Φύλαξ βοῶν, βουκόλος ἐνθ' ἄν. Συ-
νών. βοιδαράς, βοιδάρις, βοιδοβοσκός, βοιδολά-
της, βοιδοσκάρης, βοιδοφυλάχτης. 2) Κτήτωρ
βοῶν Σίφν. 3) Ἐμπορος βοῶν Μακεδ. 4) Κρεοπώλης
Πελοπν. (Τριφυλ.) 5) Ταῦρος Ρόδ.

Β) Μεταφ. 1) Σκαιὸς τοὺς τρόπους, ἀγενὴς Σίφν.

2) Εὐήθης, ἡλίθιος Μύκ. Σίφν. Τήν.: Τί βοιδάς ποῦ
εἶναι αὐτός, νὰ μὴ καταλαβαίνει τόσο καὶ τοῦ γίνεται!
Τήν. Ἀ, μαρὲ βοιδά, ποῦ νοιώθ' ἐσύ! Μύκ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοιδᾶς παρωνύμ. Λέρ. Βουδᾶς το-
πων. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος.

βοιδάσκι τό, Ἡπ. βοιδασκι Κρήτ. βοδάσκι Ρόδ.
(Ἀπόλλων.) βουδάσκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἀσκή.

1) Ἀσκὸς ἐκ δέρματος βοῦς Ἡπ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) β) Μέγας ἀσκὸς ἐξ ἄλλου δέρματος Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) 2) Βάτραχος μικρός, ὅστις τραγόμενος ὑπὸ
τῶν βοῶν προξενεῖ τὸν θάνατον αὐτῶν Ρόδ. (Ἀπόλλων.)

βοιδάφτι τό, ἀμάρτ. βοιδαφτ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόιδι καὶ ἀφτί.

Τὸ ἀφτί τοῦ βοῦς.

βοιδάχναρο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. βοιδά-
χναρο Πελοπν. (Ἀνδροῦς.)

